

מקור המאמר בזוהר פרשיות יתרו דף ח' ע"ב

בַּיּוֹם הַשְׁבָתָה, **בַּסְעֻדָתָה** הַשְׁנִיה כְתוּב אֶזְרָחָת עַל הַיּוֹם הַזֶּה. **עַל** הַיּוֹם וְדֹאֵן. שָׁאוֹתָה שָׁעה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹש, וְכֹל הַעוֹלָמוֹת בְשִׁמְתָה, וְהַשְׁלִimoת וְהַחֲדוֹה שֶׁל הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׁים, וְזֹהִי סְעֻדָתוֹ וְדֹאֵן.

בַּסְעֻדָתָה הַשְׁלִישִׁית שֶׁל שְׁבָת כְתוּב וְהַאֲכָלָתִיך נִחְלָת יַעֲקֹב אָבִיך. זֹהִי הַסְעֻדָה שֶׁל זֶעֳיר אַנְפַנְן שֶׁהָוָא בְשִׁלְמוֹת. וְכֹל שְׁשָׁת הַיּוֹם מִאָתָה שְׁלִimoת מִתְבָרְכִים. וְצִירֵך אָדָם לְשָׁמַח בַּסְעֻדָתוֹ וְלְהַשְׁלִים הַסְעֻודוֹת הַלְלוֹג, שְׁהַן סְעֻודָה הַאַמְנוֹנה יִשְׂרָאֵל, שְׁהַאַמְנוֹנה הַעַלְיוֹנָה הָיָה שֶׁלָהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים עַזְבָדִי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזּוּלָות. וּמְשׁוּם כֵך אָמֶר, (שְׁמוֹת לא) בְּנֵי וּבְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

בָּא וּרְאָה, **בַּסְעֻודוֹת הַלְלוֹי** נֹדִיעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהָם בְּנֵי הַמֶּלֶך וּשֶׁהָם מִהִיכָל הַמֶּלֶך וּשֶׁהָם בְּנֵי הַאַמְנוֹנה, וּמַי שְׁפָוגָם סְעֻדָה אֶחָת מִמֶּם, מִרְאָה פָגָם לְמַעַלָה, וּמִרְאָה אֶת עַצְמוֹ שֶׁאִינוּ מִבְנֵי

בַּיּוֹם דְשְׁבָתָה, **בַּסְעֻדָתָה** תְּנִינָא, כְתִיב (ישועה נח) אֶזְרָחָת עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדֹאֵן. דְהָהִיא שְׁעָתָה אֲתַגְלִיא עַתִּיקָא קְדִישָא, וּכְלָהו עַלְמִין בְּחִדּוֹתָה, וּשְׁלִימָו וְחִדּוֹתָה דְעַתִּיקָא עַבְדִינָן, וּסְעֻדָתָה דִילִיה הוּא וְדֹאֵן.

בַּסְעֻדָתָה תְּלִיתָה דְשְׁבָתָה, בְתִיב וְהַאֲכָלָתִיך נִחְלָת יַעֲקֹב אָבִיך. דָא הִיא סְעֻדָתָה דִזְעִיר אָפִין, דְהָיו בְשִׁלְימָוֹתָא. וּכְלָהו שִׁיחָא יוֹמִין, מִהָהוּא שְׁלִימָו מִתְבָרְכוֹן. וּבְעֵי בָר נְשׁ לְמַחְדרִי בַּסְעֻדָתִיך, וְלֹא שְׁלָמָא אַלְין סְעֻדָתִיך, דְאַינְנוּ סְעֻדָתִי מִהִימָנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דִזְרָעָא קְדִישָא דִיְשָׂרָאֵל, דִי מִהִימָנוֹתָא עַלְאָה, דְהָא דִילָהָז הִיא, וְלֹא דַעֲמִין עַזְבָדִי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזּוּלָות. וּבְגִינִי בְּך אָמֶר, (שמות לא) בְּנֵי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָא חַזִי, בַּסְעֻדָתִי אַלְין, אֲשֶׁרְמֹזְדָעָן יִשְׂרָאֵל, דְאַינְנוּ בְּנֵי מְלָכָא. דְאַינְנוּ מִהִיכָלָא דְמַלְכָא, דְאַינְנוּ בְּנֵי מִהִימָנוֹתָא, וּמִאַז דְפָגִים חָר סְעֻדָתָא מִנְיָהוּ, אֲחָזִי פְגִימָוֹתָא לְעַילָא, נֹדִיעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהָם בְּנֵי הַמֶּלֶך וּשֶׁהָם מִהִיכָל הַמֶּלֶך וּשֶׁהָם בְּנֵי הַאַמְנוֹנה, וּמַי שְׁפָוגָם סְעֻדָה אֶחָת מִמֶּם, מִרְאָה פָגָם לְמַעַלָה, וּמִרְאָה אֶת עַצְמוֹ שֶׁאִינוּ מִבְנֵי

וְאַחֲרֵי גְּרָמִיה דָּלָאו מַבְנֵי מֶלֶכָא עַלְאָה הָוֹא,
דָּלָאו מַבְנֵי הַיכְלָא דְמֶלֶכָא הָוֹא דָלָאו מַזְרָעָא
קָדְשָׁא דִיּוֹרְשָׁאָל הָוֹא. וַיַּהֲבִין עַלְיהָ חִוּמָרָא
דָתְלַת מַלְיָן, דִינָא דְגִיהָנָם וְגו'.

וְתָא חַזִי, בְּכֶלֶהוּ שָׁאָר זְמִינָה וְחָגִינָה, בְּעֵי בָר נְשָׁא
לְחָדִי, וְלְמְחָדִי לְמַסְכָנִי. וְאֵי הָוֹא חָדִי
בְּלְחוֹדוֹי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכָנִי, עַזְנֵשָׁה סָגִי, דָהָא
בְּלְחוֹדוֹי חָדִי, וְלֹא יְהִיב חָדוֹ לְאַחֲרָא. עַלְיהָ כְּתִיב,
(ולאכ' ב) וַיַּרְא תְּרִיטִי פְּרָשׁ עַל פְּנֵיכֶם פְּרָשׁ חָגִיכֶם. וְאֵי
אִיהוּ בְּשַׁבְתָא חָדִי, אָפַע עַל גַב דָלָא יְהִיב לְאַחֲרָא,
לֹא יְהִבֵין עַלְיהָ עַזְנֵשָׁא, כְּשָׁאָר זְמִינָה וְחָגִינָה, דְכְתִיב
פְּרָשׁ חָגִיכֶם. פְּרָשׁ חָגִיכֶם קָאָמָר, וְלֹא פְּרָשׁ
שְׁבָתְכֶם. וּכְתִיב (ישעה א) חַדְשִׁיכֶם וּמוֹעֲדִיכֶם שְׁנָאָה
נְפָשִׁי. וְאַלּו שְׁבָת לֹא קָאָמָר.

וּבְגִינִי כֵך כְתִיב, בְּגִינִי וּבְגִינִי יִשְׂרָאֵל. וּמְשֻׁום
דְכָל מְהִימָנוֹתָא אַשְׁתָכָח בְּשַׁבָתָא, יְהִבֵין
לֵיה לְבָר נְשָׁמָתָא אַחֲרָא, נְשָׁמָתָא עַלְאָה,
נְשָׁמָתָא דְכָל שְׁלִימָו בָה, כְדוֹגָמָא דְעַלְמָא דָאָתָי.
וּבְגִינִי כֵך אַקְרֵי שְׁבָת. מַהו שְׁבָת. שְׁמָא דְקִידְשָׁא
בְּרִיךְ הָוֹא. שְׁמָא דָאִיהו שְׁלִים מַפְלָסְטְרָיו.

מַה זה שְׁבָת? שֵׁם שְׁלַה הקדוש ברוך הוא, שֵׁם שְׁהָוֹא שְׁלִים

היכל המלך, ושהינו מזער
קדוש של ישראל, ונותנים
עליו חמר של שלשה דברים
- דין הגיהנום וכו'.

ובא ראה, בכל שאר
הזמן וחתגים צരיך אדם
לשמה ולשם את העניים,
ואם הוא שמה לבודו ולא
נותן לעניים - ענשו רב,
שהרי לבודו שמת, ולא נתן
שםחה לאחר. עליו כתוב
(מלאכ' ב) וזריתך פרש על
פניכם פרש חגיכם. ואם הוא
שםחה בשבת, אף על גב
שלא נתן לאחר - לא
נותנים עליו ענש כבשאר
הזמן וחתגים, שכותב
פרש חגיכם. אמר פרש
חגיכם, ולא פרש שבתכם.
וכותב (ישעה א) חדשיכם
ומועדייכם שנאה נפשי. ואלו
שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין
בני ישראל. ומשום שכל
האמונה נמצאת בשבת,
נותנים לאדם נשמה אחורית,
נשמה עליונה, נשמה שכל
השלמות בה, פְּדָגָמת הָעוֹלָם
הבא. ומשום כך נקראת שבת.
מכל צדדי.

אמר רבי יוסי, ודע כי כה הוא. אוֹי לְאָדָם שֶׁלֹּא מִשְׁלִים אֶת שְׂמַחָה הַמְּלָךְ הַקָּדוֹשׁ. וּמְהִ שְׁמַחְתּוּ? אֵלֹ שֶׁלֹּשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הַאֲמֻנוֹת, סְעוּדוֹת שָׁאָבָרָהּם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב כָּלּוּלִים בָּהֶם, וְכָלְם שְׂמַחָה עַל שְׂמַחָה, אָמֻנוֹת שֶׁלֹּמֶה מִפְּלָצְדִּיו.

שְׁנִינָה, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעִטְרִים הָאָבוֹת, וְכָל הַבְּנִים יוֹנְקִים, מַה שָׁאיָן כֵּן בְּכָל שָׁאָר הַחֲגִים וְהַזָּמְנִים. בַּיּוֹם הַזֶּה רְשָׁעִי הַגִּיהָמָם נִחְיִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפִּים וְלֹא מִתְעַזְּרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַצְּפָת בְּעַטְרוֹת שְׁלָמוֹת.

אמר רבי יוסי, ודע כי כה הוא. ווי ליה לבר ניש דלא אשליים חדותא דמלכא קדיישא. ומאן חדותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא. סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילו בהו. ובלהו חדו על חדו מהימנותא שלימוטא, מכל טרי. תאנה, בהדין יומא מתעטרו אבהו, וכל בגין גינז, מה דלאו הבי בכל שאר חגין יומין. בהדין יומא, חייביא דגיהנם נייחין. בהדין יומא, כל דין אתכפיין, ולא מתערין בעלמא.

ספר אור הזהר (עמוד 99)

פרק א ענף א'

מעלת אמרית הזהר והתקונים אפלו בלי הבנה

פה) בזכות הקראיה והלמוד בספר הזהר הקדוש מבטה לנו שנoba ונגאל ברחמים בלא צרות ויטורים רחמנא ליאלו...

מרגלית יקרה, אוצר קדוש ונעלמה, העניק השם יתברך ברב סדריו לעמו עם סגולת, והוא ספר הזהר הקדוש שתתחבר בקדשה עליונה על ידי התנא האלקרי רבי שמואן בר יוחאי וכותבו גנו עלינו אמן. וידוע ומפרנסם בספרים הקדושים שבזכות הקראיה והלמוד בספר הזהר הקדוש מבטה לנו שנoba ונגאל ברחמים בלא צרות ויטורים רחמנא ליאלו... לאור ואת, ומתווך צפיה אמתית לביאת משיח צדקה, החלטו להקים את עמותת היכלא דרשבי"י אשר תפעל לא במלטת רוח ואשר שמה לה מטרת אחת ויחידה: לקרב את נאלה ישראל ברחמים ולבטל כל גוראות קשות מעם ישראל, וזאת בעיקר על ידי הפצת הזהר הקדוש ומעלותו הנדרלה...

פב) חלקת הזהר הקדוש ל-50 חוברות – שכל אדם מישראל יוכל לעסוק מהיום ביום בספר הזהר הקדוש, וליטמו בסיעתא דשםיא בנקל במשך שנה. חלקת תקוני הזהר ב-8 חוברות מחולק ל-40 יום בוגר ימי אילול ועשרת ימי תשובה, כדי ליטמו את ספר תקוני הזהר בימי הרחמים והסליחות בנהוג

ובעת זבנה השם יתברך ברחמי וברב חסדיו למتنת חנמ, להיות שליחים של בית ישראל ולהזעיא לאור את ספר הזהר הקדוש במדהורה נפלהה ומיחדרת המחלוקת לחמשים חוברות בוגנד שבותה השנה ובחולקה פנימית לשבעת ימי השבעה, כדי שכל אדם מישראל יוכל לעסוק מהיום ביום בספר הזהר הקדוש וליטמו בסיעתא דשםיא בנקל במשך שנה.

כמו כן הופנו למדהורה זו את ספר תקוני הזהר בשמונה חוברות מחולק בחולקה פנימית לארבעים יום בוגר ימי אילול ועשרת ימי תשובה, כדי להקל על האבור להלזדים המענינים ליטמו את ספר תקוני הזהר בימי הרחמים והסליחות בנהוג.

(מתוך הכרמת הՁון הצדיק המכבר רבינו יונה יששכר שמואלי שליט"א לספרי הקדושים המקולק יוזא לאור על ידי היכלא דרשבי"י – ירושלים)